

АКТИВ

“Гласът на нашето училище!”

ул. Тома Петков №27, гр. ЧЕРВЕН БРЯГ

29 юни 2026 | Брой № 42 | ЕЖЕСЕДМИЧНИК

Лятото ни чака! На раздяла...

Като за финал

Живей си живота, без да се страхуваш от нищо.

До възраст ли е, до характер ли е, но в един момент просто престава да се страхуваш. Не бързай.

Умните китайци някога са казвали: Ако искаш да живееш по-дълго, живей бавно! Обграждай се само с обичащи хора. От другите има колкото си щеш.

Награждавай се винаги, когато си преодолял нещо гадничко.

Не се срамувай, когато плачеш – било от мъка, било от щастие.

Не се вманиачавай в диети, защото, както и да изглеждаш, по-важното е каква душа носиш.

Вече си разбрал, че не цигарите и виното убиват, а лошотииите – гняв, завист, ревност и още и още – влязат ли на дълбоко в теб, пиши се свършен. Напиши красиви думи.

Прочети ги на глас.

Запомни ги, добави нови и нови, защото имат навика да се превръщат в действителност.

А черешката на тортата е, че за всяка хубава, красива мисъл или дума, в тялото умира по една болна клетка и се създава нова и здрава.

А това вече си е чудо...!"

-Ален Делон

За Ален Делон, Одри Хепбърн и Брус Лий прочетете повече на стр 5 и 6.

Добротворчеството в музиката е мост между таланта и сърцето. Джон Бон Джоуви, Алис Купър, Боно и Доли Партън показват, че слава и успех могат да се използват за добри дела, които променят живота на милиони. Техните примери вдъхновяват както феновете, така и други артисти да вярват в силата на добротата и взаимопомощта.

Петровден е!

На 29 юни България отбелязва Петровден, един от големите православни празници, посветен на апостолите Св. Петър и Св. Павел. Той се чества както в църквите, така и в домовете на хората, носещи имената Петър, Петя, Павлина и Павел.

Празникът има дълбоки традиции – вярва се, че на Петровден се благославя плодородието и семейството, а домашните стопанства се подготвят за новата реколта. В някои райони на страната се приготвят празнични обреди и хлябове, символ на изобилието и закрилата.

Освен религиозния си смисъл, Петровден е повод за срещи с близките, почит към именниците и спазване на българските традиции.

Честит имен ден на всички Петър, Петя, Павел и Павлина! Нека празникът донесе здраве, щастие и благополучие!

Седмична мисъл:

“Всеки край е ново начало!”

Водеща тема на броя:

Финал

Какво още ще прочетете в този брой:

- Защо да си водим дневник?
- Одри Хепбърн
- Брус Лий
- Ален Делон
- 21-дневно предизвикателство
- Добротворчество и рок музика
- Интервю с г-жа Иванка Илиева, преподавател по български език и литература и история в Търговската гимназия

Защо да си водим дневник?

В ерата на смартфони, социални мрежи и бързи съобщения, идеята да пишеш в тетрадка изглежда... старомодна. Но знаете ли, че дневникът е едно от най-мощните оръжия за личностно развитие и успех?

1. Дневникът е огледало на мислите ни

Когато пишем, подреждаме хаоса в главата си. Всяка мисъл, всяко чувство намира своето място. Така по-лесно разбираме какво ни тревожи, какво ни радва и какво искаме да променим.

2. Помага ни да учим от вчера, за да сме по-добри утре

Дневникът е като тайм машина – връщаме се назад, за да видим грешките си и да не ги повтаряме. Много успешни хора – от учени до предприемачи – споделят, че воденето на дневник им е помогнало да анализират решенията си.

3. Дава ни яснота и цели

Ако искаш да постигнеш нещо голямо, първо трябва да го напишеш. Целите на хартия се превръщат в план, а планът – в действие. Дневникът е твой личен „проектен мениджър“.

4. Намалява стреса

Имаш труден ден? Излей емоциите си върху листа. Писането е терапия. Помага ни да се освободим от напрежението и да погледнем на проблемите отстрана.

5. Оставяш следа

Дневникът е твоята лична история. След години ще го отвориш и ще се усмихнеш – на мечтите, на страховете, на това колко си пораснал.

Как да започнеш?

- Не чакай „специален момент“ – започни днес.
- Пиши за деня си, за чувствата си, за това, което те вдъхновява.
- Няма правила – дневникът е твоята територия.

Воденето на дневник не е загуба на време – то е инвестиция в теб самия. В свят, пълен с шум, дневникът е твоето тихо убежище. Започни с ед

чу
А

Съвет за мотивация:

„Не чакай перфектния момент – създай го.“

За навика и какво можем да постигнем за 21 дни: силата на малките стъпки

Чували ли сте, че за изграждането на нов навик са нужни 21 дни? Тази идея стана популярна през втората половина на XX век и вдъхнови милиони хора да правят промени в живота си. Но дали е мит или истина? И най-важното – какво можем реално да постигнем за три седмици?

Произходът на „правилото за 21 дни“

Историята започва с д-р Максуел Малц – пластичен хирург и автор на бестселъра „Психокибернетика“. Той забелязал, че пациентите му се нуждаят средно от около три седмици, за да свикнат с новия си външен вид или с липсата на ампутиран крайник. По-късно той обобщил наблюденията си: за да се формира нов модел на мислене или поведение, са нужни поне 21 дни.

Днес психолозите казват, че времето варира според сложността на навика, но трите седмици са чудесен старт.

Какво можеш да промениш за 21 дни? Три седмици може да изглеждат малко, но постоянството носи изненадващи резултати. Ето няколко идеи, които ученици и възрастни могат да опитат:

- Сутрешно ставане без отлагане – събуждане в един и същи час, без натискане на „snooze“.
- Дневно четене – 10–15 страници на ден = около 200–300 страници за три седмици.
- Дневник на благодарността – всяка вечер записваш по 3 неща, за които си благодарен.
- Мини тренировки – по 15 минути физическа активност (йога, упражнения, танци).
- Учебно предизвикателство – нова дума на чужд език, формула или факт всеки ден.
- Дигитална хигиена – без телефон в първия час след събуждане и последния час преди сън.

Малко хумор:

Трябва да се научите да казвате "не".

Пример:

- Искаш ли да купим самолетни билети за пътуване до Италия?
- Не виждам защо не!

Защо 21 дни работят?

Психологически ефект – Когато знаеш, че срокът е ограничен, мозъкът ти е по-склонен да приеме предизвикателството. Малки победи – Всеки изминал ден е мини-успех, който те мотивира да продължиш.

Натрупване – Повтарянето превръща действието от усилие в автоматична реакция.

Например ако някой решава да учи по 15 минути италиански език всеки ден, след три седмици може да се представя, да брои и да води кратък разговор или пък е спрял газирани напитки за 21 дни. В резултат на това има повече енергия и по-малко главоболия. А защо не да започне да пише по едно изречение в дневник всяка вечер. След 21 дни ще се чувства по-спокоен и организиран.

Как да успееш в своето 21-дневно предизвикателство според Джеймс Клиър в книгата му „Атомни навици“

- Избери си само един навик – по-лесно е да се концентрираш върху една промяна.
- Запиши целта – постави я на видно място (бюро, хладилник, тефтер).
- Направи я конкретна – не „ще спортувам повече“, а „ще правя 20 клека всяка сутрин“.
- Отбелязвай напредъка – календар или приложение ще ти помогнат да видиш колко далеч си стигнал.
- Награди се – малка награда в края на 21-ия ден поддържа мотивацията.

Тези три седмици /21 дни/ са само началото. Ако искаме навикът да се превърне в част от живота ни, трябва да го поддържа. След първоначалния период идва по-лесната, но и по-важна част – устойчивостта. 21 дни може да е малка стъпка – но именно малките стъпки водят до големите промени. Следващият месец можеш да си същият... или малко по-добър. Изборът е твой.

Клиър защитава концепцията, че успехът идва не от огромни еднократни усилия, а от постоянни, малки подобрения (например 1% по-добре всеки ден) и че навиците оформят идентичността ни — първо създаваме навици, после навиците оформят нас.

Съвет за мотивация:

„Разликата между невъзможно и възможно е в една дума: усилие.“

Да опитаме...

Ден /Предизвикателство за деня/ Изпълнено (✓) / Как се почувствах? / Какво научих?

- 1 Напиши 3 неща, за които си благодарен/а
- 2 Пий минимум 2 литра вода
- 3 Прочети 10 страници от книга
- 4 Направи 15 минути разходка
- 5 Изключи телефона 1 час преди сън
- 6 Направи нещо добро за някого
- 7 Научи 5 нови думи на английски
- 8 Опитай здравословна закуска
- 9 Подреди бюрото или чантата си
- 10 Слушай 15 минути вдъхновяваща музика
- 11 Прекарай време сред природата
- 12 Запиши целите си за следващата седмица
- 13 Прекъсни социалните мрежи за 4 часа
- 14 Напиши кратко есе или рисунка на тема: „Моята мечта“
- 15 Изучи нов факт от науката или историята
- 16 Изпрати мило съобщение на приятел/роднина
- 17 Направи 20 клека или планк за 30 секунди
- 18 Сготви или помогни в кухнята
- 19 Опитай ново хоби или дейност
- 20 Разбери значението на нова дума от друг език
- 21 Напиши какво постигна за тези 21 дни

- Всеки ден изпълнявай задачата и отбелязвай ✓ в таблицата.
- Записвай кратко как се чувстваш или какво си научил/а.
- След 21 дни отчети ефекта за себе си.

ден	Предизвикателство за деня	Изпълнено (✓)	Как се почувствах?	Какво научих?
1.		(✓)		

Добротворчеството в рок музиката: Бон Джоуви, Алис Купър, Боно и други

Рок музиката винаги е била не само платформа за изразяване на емоции и социални послания, но и сила, която обединява хората и вдъхновява към добри дела. Много от най-големите рок звезди са използвали своята слава и влияние, за да подкрепят благотворителни каузи и да променят света към по-добро.

Джон Бон
Джови
“Соулкитчън”

Бон Джоуви – сърцето на добротворчеството

Лидерът на група Bon Jovi, Джон Бон Джоуви, е известен не само с музиката си, но и с благотворителната си дейност. JBJ Soul Kitchen е нестопански ресторант, основан през 2011 г. от Джон Бон Джоуви и съпругата му Доротея в Ню Джърси. Концепцията е проста, но гениална – клиентите могат да платят с пари, доброволен труд или дарение. Това дава възможност на всички, без значение от финансовото им състояние, да се нахранят с уважение и достойнство. До момента са сервирани над 200 000 ястия, а ресторантът се разраства в няколко локации.

Други рок артисти с големи сърца

Множество други рок музиканти също използват своята популярност за благотворителност. Сред тях са Пийт Тауншенд (The Who), който подкрепя кампании за психично здраве, Еди Ведър (Pearl Jam), ангажиран с екологични инициативи, както и Брус Спрингстийн, който помага на пострадалите от природни бедствия.

Рок музиката не е просто звук и сцена – тя е и мощен инструмент за промяна и състрадание. Личности като Джон Бон Джоуви, Алис Купър и Боно доказват, че слава и талант могат да бъдат посветени на каузи, които променят живота на много хора. Техните добротворчески инициативи вдъхновяват поколения и напомнят, че всеки може да допринесе за по-добър свят, независимо дали е музикант или фен.

Алис Купър – рок и социална ангажираност

Алис Купър, прочут с шок-рок сценичното си изкуство, е дългогодишен активист в подкрепа на различни каузи и сърцат благотворител.

Той основава Solid Rock – организация, която помага на тийнейджъри от уязвими среди чрез музика, изкуство и образование в Аризона. Solid Rock осигурява безопасна среда и подкрепа за младите, като им дава възможност да развият таланта си и да намерят посока в живота.

Боно – гласът на справедливостта

Пол Дейвид Хюсън, по-известен като Боно – фронтмен на легендарната група U2, е сред най-активните рок музиканти в световния добротворчески свят.

Той е основен двигател в глобалната борба срещу бедността и СПИН. Той е съосновател на (RED) – инициатива, която събира средства за борба с ХИВ/СПИН в Африка чрез партньорства с големи компании. Също така Боно основава ONE Campaign, глобално движение за край на бедността и предотвратими болести, като лобира пред световни лидери за здравни програми, които са спасили милиони животи.

Доли и образованието

През 1991 г. Доли Партън стартира програмата Buddy Program в родния си град, окръг Севиър, Тенеси.

Тя обещава по 500 долара на всеки седмокласник и осмокласник – но само ако и той, и избраният от него „приятел“ завършат гимназия. Резултатът е впечатляващ: процентът на отпадналите от училище спада от над 30% на едва 6% за тези випуски. Това не беше просто заради парите – ставаше дума за мотивация, отговорност и за това да покажеш на децата, че някой вярва в тях. Още веднъж Доли доказа, че истинското въздействие започва от сърцето. Доли Партън, легендарната кълтри певица, е известна не само със своята музика, но и с щедрата си добротворческа дейност. Една от най-известните ѝ инициативи е „Доли Партън’s Imagination Library“ – програма, която осигурява безплатни книги на деца до 5-годишна възраст, с цел насърчаване на грамотността и любовта към четенето. От стартирането си през 1995 г. програмата е предоставила над 150 милиона книги в САЩ, Канада, Великобритания и други страни. Освен това, Доли Партън често дарява средства за медицински изследвания, подкрепя жертви на природни бедствия и участва в кампании за образование и здравеопазване.

БРУС ЛИЙ – УРОЦИТЕ НА ЕДИН ВОИН ЗА УЧИЛИЩЕТО И ЖИВОТА

Брус Лий! – повечето хора си представят светкавични движения, бойни сцени и култови филми. Но зад мускулите, скоростта и славата стои човек, който всъщност е бил учител по философия, дисциплина и личностно развитие. Той не е оставил само бойни техники, а цяла философия за живота – и тя е изненадващо актуална за учениците днес.

1. "Бъди като водата" – адаптация и гъвкавост

Една от най-известните му мисли гласи:

„Постави водата в чаша – тя става чаша. Постави я в бутилка – тя става бутилка. Бъди като водата, приятелю.“

За учениците това е урок, че в живота ще попадате в различни ситуации – нов клас, нови учители, нови приятели, нови предизвикателства. Ако сте твърди и непреклонни, ще се счупите. Ако сте гъвкави и адаптивни, ще преминавате през всичко с лекота.

2. Постоянство преди талант

Брус Лий е казвал: „Не се страхувам от човек, който е тренирал 10 000 удара по веднъж. Страхувам се от човек, който е тренирал един удар 10 000 пъти.“

Преведено за училище: Не е важно да знаеш всичко наведнъж. Важно е да се съсредоточиш върху едно умение и да го усъвършенстваш с постоянство. Това важи за математика, рисуване, спорт или език.

3. Контрол над себе си

Брус Лий е вярвал, че най-големият противник на човека не е друг човек, а собствените му страхове, мързел и съмнения.

Ако искаш да имаш добри оценки, трябва да контролираш навиците си – да седнеш да учиш, дори когато не ти се иска.

Ако искаш да успееш в спорта, трябва да контролираш дисциплината си – да тренираш и в дъжд, и в студ.

4. Учението като бойно изкуство

За него учението никога не е било скучно задължение. То е било изследване на себе си. В училище не просто получавате оценки – вие тренирате ума си така, както един боец тренира тялото си.

Домашните работи са вашите „удари“ – всяко упражнение ви прави по-бързи и по-силни в мисленето, а изпитите са вашите „двубои“ – те проверяват колко сте подготвени.

„ДРАКОНЪТ“

5. Да не се отказваш

Брус Лий е преживял множество препятствия – расова дискриминация, тежки контузии, финансови трудности. Но никога не се е предал.

Това е най-важният урок за всеки ученик: не се отказвай, когато е трудно. Всеки провал е тренировка.

6. Истинската победа

В бойните изкуства победата е над противника. В живота победата е над вчерашното ти „аз“. Ако днес си малко по-добър от вчера – вече печелиш.

Брус Лий може да е бил майстор на кунг-фу, но уроците му са за всички – особено за младите хора.

- Бъди гъвкав като водата.
- Тренирай малките неща до съвършенство.
- Побеждавай себе си всеки ден.

И така училището не е просто място за оценки – то е вашата зала за тренировки в живота.

10 златни мисли на Брус Лий за вас:

- „Бъди като водата, приятелю.“ – Адаптирай се към всяка ситуация.
- „Усъвършенствай един удар 10 000 пъти, не 10 000 удара по веднъж.“ – Постоянството побеждава хаоса.
- „Не се моля за лесен живот, а за силата да издържа трудния.“ – Трудностите те правят по-силен.
- „Грешките винаги се прощават, ако човек има смелостта да ги признае.“ – Не се страхувай да поправяш грешките си.
- „Знанието ще ти даде сила, но характерът ще ти донесе уважение.“ – Учи, но бъди и добър човек.
- „Не се ограничавай с мислите на другите.“ – Мисли със своята глава.
- „Не е важно колко бавно напредваш, стига да не спиращ.“ – Постепенното усилие води до големи резултати.
- „Истинският майстор е вечно ученик.“ – Продължавай да учиш, дори когато си добър.
- „Усъвършенствай себе си, не другите.“ – Сравнявай се само със себе си.
- „Побеждавай себе си, за да победиш света.“ – Най-голямата битка е вътре в теб!

ОДРИ ХЕПБЪРН – КРАСОТА, КОЯТО ПРОМЕНЯ СВЕТА

Одри Хепбърн – първата асоциация е елегантност, чар и вечната класика на Холивуд. Но истинската сила на Одри не се крие само в нейната красота и филмови роли – тя се крие в начина, по който превръща славата си в инструмент за добро. Одри е родена през 1929 г. в Белгия, а детството ѝ е белязано от Втората световна война. Гладът и трудностите я учат на смирение и състрадание – качества, които ще определят целия ѝ живот. След войната тя следва мечтата си да танцува балет, но съдбата я отвежда в киното. И там тя не просто играе роли – тя вдъхновява поколения.

Филми като „Закуска в Тифани“, „Римска ваканция“ и „Сабрина“ я превръщат в икона на стила. Но истинското величие на Одри се проявява след славата. Тя става посланик на УНИЦЕФ и посвещава живота си на децата в бедни и военни райони. В последните си години Одри не е пред камерите на Холивуд, а в страни като Сомалия, Судан, Етиопия – с мисия да помага.

Одри вярва, че „красотата на жената не е в дрехите, които носи, а в начина, по който обича“. Тя доказва, че истинската стойност на човека е в това какво дава на другите.

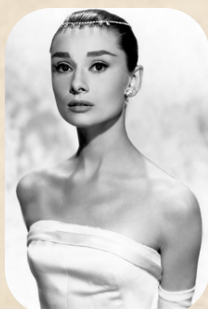
Днес, в свят, обсебен от външен блясък, историята на Одри ни напомня: талантът отваря врати, но добротата оставя следи. Мечтай, преследвай целите си, но не забравяй да подадеш ръка на някого по пътя си.

Одри Хепбърн и най-важният урок: „Елегантността избледнява, добротата остава завинаги“.

1. „Най-важното е да се наслаждаваш на живота. Да бъдеш щастлив – това е всичко, което има значение.“

2. „Красотата на жената трябва да се вижда в очите ѝ, защото те са вратата към нейното сърце – мястото, където обитава любовта.“

3. „Когато остарееш, ще откриеш, че имаш две ръце – едната, за да помагаш на себе си, а другата – за да помагаш на другите.“

АЛЕН ДЕЛОН – СИМВОЛ НА СТИЛ И РЕШИТЕЛНОСТ

Когато говорим за френския шик, едно име винаги изплува на повърхността – **Ален Делон**. Човекът, превърнал се в легенда още приживе, не просто е актьор – той е явление. Със своя поглед, харизма и непримирим дух Делон завладява не само екрана, но и сърцата на милиони зрители.

Роден през 1935 г. във Франция, детството му далеч не е било приказка – бурна младост, училища, от които го изключват, и служба в армията. Но именно тези изпитания изграждат характера му. Той никога не се отказва и превръща своите слабости в сила.

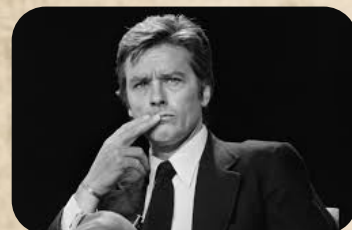
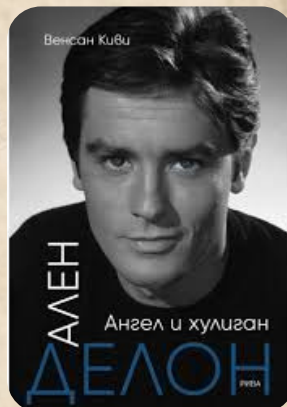
Филми като „Самураят“, „Залезът на един убиец“, „Роко и неговите братя“ го нареждат сред най-големите имена в световното кино. Но зад славата се крие човек, който вярва в честта, приятелството и свободата. Ален Делон е повече от звезда – той е символ на лична воля и стил, който не се подчинява на времето.

Той често казва: „Аз съм роден, за да бъда свободен.“

И точно това е неговото послание към нас: живеј така, че да бъдеш верен на себе си, дори когато целият свят очаква да бъдеш някой друг.

Историята на Ален Делон е доказателство, че успехът не идва по лесния път. Нужно е смелост да рискуваш, характер да издържиш и класа, която никога не се купува.

1. „Аз не съжалявам за нищо. Човек съжалява само за това, което не е направил.“
2. „Успехът е като жена – не обича слабите.“
3. „Никога не играя роли, които не чувствам. Истината винаги се усеща.“

УЧИТЕЛЯТ ОТБЛИЗО

г-жа Иванка Илиева –
учител по БЕЛ в ТГ и бивш
възпитаник на ТГ

На 28.06 ѝ пожелахме „Честит рожден ден, Ванче!“

1. Какво Ви вдъхнови да станете учител?

– Исках да уча за медицинска сестра или за учител, приеа ме второто.

2. От колко години преподавате и как започна Вашата учителска история?

– Преподавам от 25 год., започнах като учител през 2000 г. в с. Сухаче, по история и география.

3. Как попаднахте в Търговската гимназия?

– Разбрах, че има свободно място за учител в ТГ, подадох документи и се надявах да започна работа в училището, в което бях завършила средното си образование.

4. Кой е най-важният урок, който се стремите да предадете на учениците си?

– Най-важният урок е да бъдат добри хора, да се стремят целенасочено, да помагат и да разбират останалите около тях.

5. Какво най-много обичате в предмета, който преподавате?

– Най-обичам да представям творбите на известни автори, най-вече българските.

6. Как поддържате интереса на учениците – имате ли си „тайни трикове“ в класната стая?

– Имам много трикове, но ги пазя в тайна.

7. Какъв е днешният ученик според Вас?

– Днешният ученик е много по-различен от предни години, по-малко чете и повече седи пред телефона.

8. Има ли момент, в който сте били особено горди с вашите ученици?

– Имала съм такива моменти и съм се радвала, защото учениците могат да бъдат и успешни!

9. Какво Ви радва най-много в работата с млади хора?

– Радва ме, че попадам в техния свят, техните проблеми и трудности, а това ме подмладява. Общуването с тях ми доставя удоволствие.

10. Кой е Вашият учител за пример от детството?

– Моят учител за пример от детството е класният ми ръководител Елка Милачкова, която ми е преподавала по БЕЛ до 8 клас в с. Бреница.

11. Има ли книга, мисъл или филм, който ви е оставил траен отпечатък?

– Имам много книги и филми, които са ми оставили траен отпечатък, една от тези книги е „Аз съм виновна“ и „Осъдени души“.

12. Какво Ви зарежда в трудни дни – къде намирате сили и мотивация?

– В трудни дни ме зареждат книгите, семейството и природата (разходка в гората).

13. Ако можехте да оставите едно изречение на стената на ТГ, какво би било то?

– Училището, което ще остане завинаги в сърцето ми, само с хубави спомени. Радвам се, че съм учител в него!

14. Какво искате учениците да запомнят от Вас?

– Искам да запомнят, че в живота хубавите и лошите моменти се редуват, в природата има равновесие.

15. Какво бихте казали на младите хора, които днес се колебаят дали да изберат пътя на знанието?

– Без знание човек може да бъде лесно манипулиран! Знанието е ценно!

Последна страница, но не и последна дума 42 броя по-късно – с обич към думите и хората

Скъпи читатели, приятели, събученици и учители,

С този брой поставяме финалната точка на вестникарската година. Не е лесно да се сбогуваме с нещо, в което вложихме труд, вдъхновение и сърце, но го правим с усмивка и гордост – защото оставяме след себе си не просто хартия и мастило, а думи, които имаха смисъл.

През изминалата учебна година вестникът „Актив“ издаде 42 броя, всеки един от тях изграден с много внимание, усет към темите и отговорност към вас – читателите. Опитвахме се да бъдем ваш глас, спътник, огледало и вдъхновение. Всяка страница събираше шепа идеи, зрънце знание и топлина, за да ви поднесе нещо полезно, нещо красиво и нещо истинско.

Говорихме за миналото и бъдещето, за Кирил и Методий, за Карлос Насар, за града, за изкуството, спорта, природата, науката, празниците, човешките жестове и училищния живот – във всичките му багри. Разказахме истории, които ни направиха по-близки, по-свързани, по-човечни.

Научихте ли нови неща?

Този вестник беше нашият начин да кажем:

„Забележете това, почувствайте онова, замислете се за другото.“

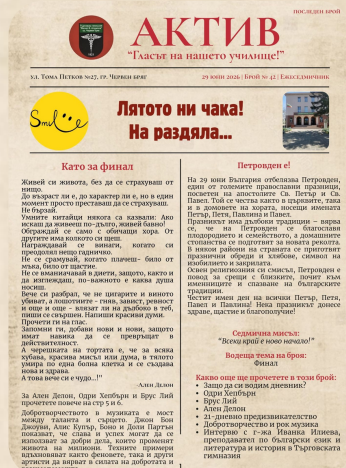
И ако поне една статия ви е усмихнала, трогнала или накарала да мислите – значи сме изпълнили мисията си.

Благодарим на всички, които четяха. Благодарим на тези, които ни насърчаваха, критикуваха или просто ни спираха в коридора с „Хубав брой!“. Вие бяхте причината да даваме най-доброто от себе си всеки път.

Благодарим ви, че бяхте с нас всеки понеделник!

И не забравяйте – живеете, мечтайте, учете и помнете, че словото има силата да променя.

С обич и признателност,
Редакционният екип на „Актив“

Главен редактор:
Надежда Йорданова
Графично оформление:
Габриел Цветанов
Коректор:
Веселка Христова